

Vergaderjaar 1991-1992 Nr. 126a

22 380

Wijziging van de Algemene Kinderbijslagwet (aanpassingen kinderbijslagbedragen)

VERSLAG VAN DE VASTE COMMISSIE VOOR SOCIALE ZAKEN EN WERKGELEGENHEID¹

Vastgesteld 13 december 1991

De leden van de **PvdA**-fractie konden op zich instemmen met dit wetsvoorstel. De verhoging van de kinderbijslag voor het eerste kind juichten zij toe; de reductie van het aantal rangordeniveaus van de marginale KB-bedragen achtten zij aanvaardbaar en de vaststelling van de «Dekkerskopjes» en «Simonshoofdjes» als opslag op de KB-bedragen via ministeriële regeling in plaats van via wet stuitte bij hen op zich zelf niet op ernstige bedenkingen. Wel waren zij geïntrigeerd door de volgende zin uit het stenogram van de Tweede Kamer (2-12-91, blz. 33-215) van de zijde van de staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid:

«Maar zoals ik begrepen heb uit het debat rondom de kinderpremie, is het vanuit de volksgezondheid en de verzekeringsgedachte absoluut noodzakelijk dat de kinderen die nominale premie betalen.»

Op het eerste gezicht konden de leden van de PvdA-fractie nòch vanuit volksgezondheidsoverwegingen nòch vanuit de verzekeringsgedachte enige dwingende redenen bedenken voor de introductie van nominale kinderpremies in Ziekenfondswet en/of AWBZ.

Hen interesseerde echter vooral het aspect van «rondpompen van geld», d.w.z. de bureaucratische overheadkosten.

Zij herinnerden zich dat destijds bij de introductie van de nominale ZfW-premie de extra kosten van voorlichting en inning geraamd werden op 100 miljoen, de opbrengst van de nominale premie geraamd werd (voor 1989) op 180 miljoen en de compensatie daarvan via de AKW op 220 miljoen! De overcompensatie met 40 miljoen volgens de toenmalige raming, via de AKW berustte op de volgende twee feitelijkheden:

- a)* particulier verzekerden werden gecompenseerd voor een «inkomensverlies» dat zij echter niet leden;
- b)* sommige ziekenfondsverzekerden werden eveneens overgecompenseerd, omdat een kinderbijslagkind soms voor 2 of 3 kan tellen, maar een ziekenfondskind slechts eenmaal telt. Voorts gold toen:
- c)* Naast deze overcompensatie trad er toen ook een vorm van ondercompensatie op, omdat ouders van een meeverzekerd kind met basis-

¹ Samenstelling: Bot-van Gijzen (CDA), Van der Meulen (CDA), (voorzitter), Rongen (CDA), Jaarsma-Buijserd (PvdA), Van de Zandschulp (PvdA), Gelderblom-Lankhout (D66), Soetenhorst-de Savornin Lohman (D66), Heijmans (VVD), Van Leeuwen-Schut (VVD), mw. Bolding (Groen Links), Barendregt (SGP), Schuurman (RPF), Veling (GPV).

beurs slechts met 1 jaar vertraging gecompenseerd werden in de WSF 18-plus.

Deze leden veronderstelden dat de vormen van over- en ondercompensatie onder b) en c) genoemd, zich ook thans voordoen bij de introductie van de nominale kinderpremie in de AWBZ.

Graag ontvangen zij een beredeneerde raming van de opbrengst van de nominale kinderpremie AWBZ en meeruitgaven van compensatie ervan via AKW. Voorts veronderstelden zij dat de introductie van een nominale AWBZ-premie per 1-1-93 zal leiden tot nogal wat administratieve overheadkosten voor ziekenfondsen, ambtelijke ziektekostenverzekeraars en particuliere ziektekostenverzekeraars. Zijn die kosten geraamd?

Vertrouwende dat de staatssecretaris tijdig zal antwoorden, acht de commissie de openbare beraadslaging over het onderhavige wetsvoorstel met het verschijnen van dit verslag voldoende voorbereid.

De voorzitter van de commissie,
Van der Meulen

De griffier van de commissie,
Dijkstra-Liesveld